
Húsvét VI. hete

Hétfő

ApCsel 16,11-15 ■ Jn 15,26–16,4a

„Ha eljön a Vigasztaló, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam.”

Pünkösd ünnepéhez közeledve a szentmise olvasmányai a Szentlélekre irányítják figyelmünket. Ő az, akinek erejével az Atya feltámasztotta és megdicsőítette Jézus testét, s aki együttműködik a megdicsőült Krisztussal az Atya dicsőségére az első keresztény hithirdetők munkálkodása és a mi igehirdetésünk mélyén is.

A Szentlélek tanúságtétele, amiről Jézus a mai Evangéliumban beszél, a feltámasztás és a megdicsőítés műve volt, amely által kinyilatkoztatta a világnak, hogy Jézus az Atya Egyszülöttje, Isten hatalmas Fia. Most azonban az apostoloknak kell tanúságot tenniük, ugyancsak a Szentlélek erejében. A Szentlélek vezeti őket, sugallva, hová menjenek és hová ne menjenek. (A minap olvastuk: „A Szentlélek megtiltotta, hogy Ázsia tartományaiban prédikáljanak.”) Ő ad isteni erőt emberi szavaiknak, az Úr Krisztus pedig megnyitja a hallgatóság szívét, hogy befogadják tanúságtételüket, mint Lídia, a tiatírai bíboráros asszony.

Jézus és a Szentlélek csodálatos együttműködését látjuk itt: Hol a Szentlélek nyit ajtót Jézusnak, hol pedig fordítva.

Ahogy a szentáldozásban is a Szentlélekkel fogadjuk a megdicsőült Krisztust, ugyanakkor Jézus eucharisztikus jelenléte a Szentlelket árasztja szívünkbe. Ők ketten együtt alakítanak bennünket az Atyaisten gyermekeivé.

A mai Szentlecke egy további tanítást is hordoz. Egyetlen asszony nagylelkűsége elég egész Európa missziójának megindításához. A női lélek egyházalapító szerepére vet fényt az Apostolok Cselekedeteinek mai részlete, arra a készséges lelkületre, amellyel Szűz Mária befogadta az örök Igét, arra a gondos, szolgáló szeretetre, amellyel Márta vendégül látta a Mestert, s arra az odaadó figyelemre is, amellyel Márta nővére, Mária hallgatta Jézus tanítását.

Íme, a nők szerepe az Egyházban! Nem azzal nyernék el méltóságukat, ha ők is viselhetnének papi hivatalt, hanem ha sajátosan női karizmájukat kibontakoztatnák. Ha sokszínű és nélkülözhetetlen tevékenységükkel kiegészítenék a hithirdető és egyházszervező férfiak munkáját. Ha úgy működnének együtt velük, amilyen egységben, mégis csodálatos „munkamegosztásban” Krisztus és a Szentlélek tevékenykedik.